

טור' אלגרנטי שלמה
2140504
בן חבצלת ומרקו
נולד ב- י"א באדר תשי"ג 5.3.1953
שרת בגדוד "אריות הגולן" (17)
נפל ב- א' בניסן תשל"ב 15.3.1972
בעת מילוי תפקידו.

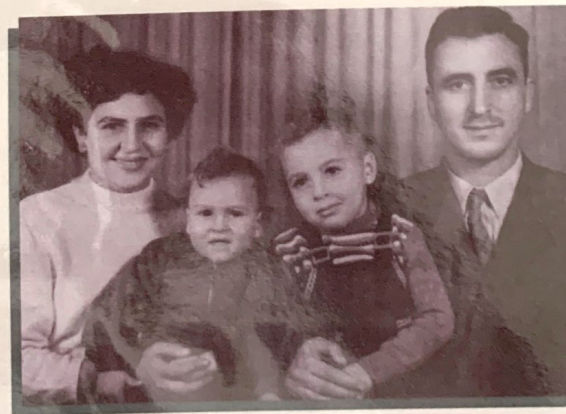

אלגרנטי שלמה,

בן מרקו וחבצלת. נולד ביום י"א באדר תשי"ג 5.3.1953 בכפר יהוד, למד בבית הספר היסודי "יהודה הלוי" בכפר, סיים את לימודיו כתלמיד מצטיין והמשיך בבית הספר התיכון המקיף במגמה ביולוגית. שלמה נהג להתייחס לכל דבר בכבוד ראש ובתבונה. הוא היה חבר בארגון "נוער לנוער" והדריך בו. וכן היה חובב צילום והשתתף בחוג לצילום מטעם ארגון "נוער לנוער". הוא נטה לבמה ושחק לעבוד בכמאות. כן אהב לשחק בכדורסל ובכדורגל והשתתף בצעדות (לרבות צעדת ארבעת הימים). שלמה לא זלזל בשום אדם, אהב לעזור לזולת ולא שמר טינה לאיש. שכניו, חבריו ומוריו הוקירו אותו על טוב לבו ועל אופיו המצוי. הוא אהב וכיבד את הוריו והקדיש להם את זמנו ללימודים כדי שיוכל לחיות ולהתפרנס בכבוד.

שלמה גויס לצה"ל במחצית אוגוסט 1971. ביחידתו היה מסור לתפקידו ומילא את כל מה שהוטל עליו בנאמנות. חברו שמעון, שהתגייס יחד איתו, סיפר כי בעת מסע אלונקת מפרץ, תחת מטר זועף, מיאן שלמה להעביר את האלונקה לאור הערפילי לשאת אותה הלאה כדי לעזור לחבריו. בתקופת המרדפים והמארבים, כאשר יצאה מחלקתו לילה לילה לפעולה, מעולם לא ניסה להשתמש או להתחמק מחובתו. עם סיום הסירונות נבחר שלמה כחניך מחלקתי מצטיין, על דעת המפקדים והסירוננים כאחד. הוא הצטיין גם בקורס מפקדי כיתות שהשתתף בו אחר כך. עם סיום הקורס חזרה שיגרת האימונים והשירות בקו. באחת ההיתקלויות, אור ליום א' בניסן תשל"ב 15.3.1972, נפצע שלמה קשה בעת מילוי תפקידו ובו ביום מת מפצעיו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית הקברות בקריית שאול. מפקד פלוגתו כתב לזכרו: "שלמה הגיע אלינו עם אשדאי עצום- חניך מצטיין מחלקתי בסירונות, הוא הצליח להוכיח את עצמו כחייל ממשיג, טוב מאוד בביצועיו ואהוב על כל חבריו. שלמה שירת תוך הכרה מלאה שכל צורכי הצבא. למרות הקשיים תוך כדי שירותו ביצע היטב את כל המוטל עליו וללא כל תלונה". משפחתו הציגה לאור זכרו חוברת בשם "שלמה". כן הונצח שמו בטפר שהוצא לאור על ידי המועצה המקומית "יהוד" במלאת לה כ"ה שנים- לזכר בניה שנפלו.

"יהי זכרו ברוך"

לא, לא אוכל לשכוח אותך.
לא רוצה לשכוח אותך.
משפט אחד שאמרה אימך עומד
לנגד עיני: "אם שלמה נהרג,
הרי שאין צדק בעולם".
אכן, אם בחור זהב כמו שלמה
נהרג, ללא כל צורך, הרי שאין
צדק בעולם.

גרי,
ידידך לספסל הלימודים
ולא רק לספסל הלימודים.

גדוד "אריות הגולן"

הלוחמים והמפקדים של גדוד 17 הצדיקו את הקמת הגדוד וקיומו מאז יומו הראשון ודרך היסטוריה רצופת קרבות גבורה עד היום.
גדוד "אריות הגולן" הוקם למימוש שתי מטרות עיקריות:

האחת – להגיע לאימון מקצועי ויעיל של מפקדי הכתות בחטיבת "גולני".
מאז מבצע "קדש" בשנת 1956 – בו נטלה החטיבה חלק מרכזי במיגור המערך המצרי בדרום רצועת עזה – ברור היה שהחטיבה תתמיד בפעילותה כעוצבה קרבית בכל משימות הלחימה של צה"ל בכלל ופיקוד הצפון בפרט. הפשיטה על חר' תאופיק ב־1960 המחישה זאת ביתר עוצמה. בכל המבצעים הובהרה החשיבות העליונה של שלד המפקדים הן במנהיגותם והן בשליטתם האישית בכל סוגי הנשק והציוד. ריכוזם של המ"כים בגדוד אחד איפשר להם ללמוד להתנהג ולהנהיג במסגרת גדוד שלם בכל צורות הקרב.

המטרה השנייה היתה להוסיף כוח לוחם גדודי לחטיבת "גולני". הפעילות המבצעית באותה תקופה גרמה לפריסת גדודי החטיבה מרצועת עזה, דרך ירושלים ועמק הירדן ועד לאצבע הגליל וגבול לבנון. גדוד המ"כים בג'וערה יועד לעתודה חטיבתית יעילה וזמינה לכל מקרה דחוף של צורך במבצע מכל סוג שהוא – בגבולות הארץ ובשטחי האויב.

אמנם – רצף המבצעים המפורט בחוברת זו מצביע על התרומה ההכרחית, העקבית והמתמדת של לוחמי הגדוד לבטחון המדינה בכל גבולותיה.

כמפקד החטיבה, כאלוף פיקוד הצפון וכרמטכ"ל – עקבתי מקדוב אחרי מסירותם וגבורתם של הלוחמים בכל הדורות ובכל המבצעים, אות ומופת למיטב הערכים של צה"ל בדבקות למטרה, אחוות לוחמים וביצוע המשימה. כשר בממשלת ישראל אני מצדיע לכולכם – ביראת כבוד, בהוקרה ובהערצה.

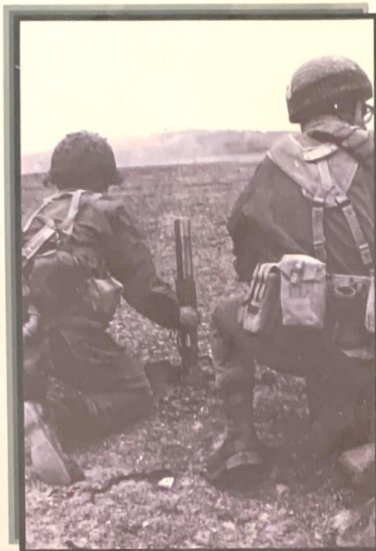
מוטה
גדוד

יעקב דביר, מג"ד בשנים 71-72:

"אני מהצנחנים. יהודה גולן, כשהיה מח"ט, הביא אותי לחטיבה. כשהייתי מג"ד, הגדוד היה בבזק. חשמל כבר היה, אבל מים עוד וביאו במיכליות. היו ארבע פלוגות מ"כים: שתיים מגולני, אחת של הסיירות – שקד, אגוז וגולני, ואחת מכלל צה"ל. כמו כן היו – במסגרת פלוגות גולני – חיילים ממשמר הגבול ומחטיבת הדרוזים. היה בגדוד מורל גבוה, והיתה אוירה של תחרות בין הפלוגות, מי תקבל את המבצעים. בגדוד בכללותו היתה רמת מבצעים מעולה, ופיקוד צפון נהג להטיל עליו הרבה מבצעים. ידעו שנעשה את העבודה כמו שצריך. אני בעצמי בקרתי הרבה בפיקוד כדי להשיג את המבצעים. בכל פעם שנקלט מחזור, הייתי מברר מי הפלוגה הטובה ביותר, ומטיל עליה את כל המבצעים החשובים. במבצע כמו "קלחת ארבע מורחבת", למשל, יצאו רק סגל וחיילים נבחרים. אם היקף הפעילות המבצעית שלנו לא בא מספיק לידי ביטוי, זה בין השאר בגלל שבזמן הזה פיצוצי בתים בלבנון הפכו כבר לענין של שגרה. זה מלבד החדירות והמארבים, שהיו בעיקר בגזרה שבין חניתה לשובא ושבעא. חדרנו לצמתים מרכזיים בגזרה וביצענו חסימות וסריקות בכל מקום שהיה צריך. לזה צריך להוסיף מארבים באזור סוריה, שחלקם הסתיימו בהתקלות עם חיילים סוריים. בממוצע, לכל פלוגה היה חודש של פעילות. בהיקף כזה כבר אי אפשר לשנות את תכנית הקורס לפי הפעילות, כך שניצלנו את זמן ההמתנה על הקו בצפון, לקראת מבצעים, לאימונים. התוצאה היתה שלא היה צורך להאריך את הקורס. פעילות כמו פיצוץ בתים זה לא דבר קל. למדנו בהדרגה לעשות את זה תוך פגיעה מינימלית באוכלוסייה: למשל, אנשים בבתים היו מתעכבים כדי להציל את השמיכות. למדנו להגיד להם מראש שיצאו עם השמיכות. היינו מגיעים לבית, דופקים בדלת, מחכים, ורק אחר כך נכנסים. רק אם לא פתחו את הדלת היינו ממוצצים אותה ונכנסים בסריקה באש. גם כשהיה צריך לפוצץ בית, היינו נזהרים לא לפגוע בבתים אחרים: אני זוכר למשל את 'קלחת', כשהיו שני בתים צמודים שרק אחד מהם היה צריך לפוצץ. שמנו את חומר הנפץ ליד הבית הזה, בצד הרחוק שלו, ובאמת רק הוא קרס. אני לא חושב שאנשים שם אמרו לנו תודה שמוצצנו להם את הבתים, אבל באמת עשינו הכל כדי לא לפגוע באזרחים."

אימונים בשנות ה-70

בעת שירותו הצבאי

לעולם לא אשכח את היום
הכל יודעים זאת,
טוב היית מכולם.

לעולם לא אשכח את היום.
דמותך תרחף על כולנו,
כצלו של ענן.
כולם אהבוך כה אזכרך.
לעולם לא אשכח את היום.

אורי, קורס מ"כים 1972

החברים כותבים

אזכור

קשה לכתוב על דוד טנאי, שבחתיים קשה לדמות זאת
במקרה זה, מקרה בו תנאי לא היה. לא בלתי, אלא את
לפי. אנוניס לא היה קשה דמיון בקשרי משפחה. אך היה קשה
דמיון מבולבלת. חיים, במאמר, בזמן, בנטיה המבולבלת לחולות.
כשם שלא באים לאח ואחרים לא: כינה דבר-אין, כך לא באנו אליה
והבין לא על משה. על דברו אג. אלה דבשו, כשרבה נחלה
ונסתחק אלו. בצורה החלטת. נחם כחולו דובר, אנו באים, מוכנים
ראש ואחרים: תלפזי.

תלפזי על שחילוק דבר אנו בחלום-מספר, תלפזי על טעם לא רבה אנו
על הקשי, תלפזי על דמיון-הקשרים שדמה ביוצא, ואלו היוצאיו
ובכך דבר אנו למד אנוניס האלה.

כשם שאלא אשכנז אחת את הפני, כך גם דבשו
לא נאסבה אש את אחיו. אנו נחשק האלה בתלפזי חתול-
אזכור לא יחול מאמר.

אשר שמה, תלפזי דודי היל, תלפזי שמה לא
שמה דמיון הילוק אחיו, כך על תלפזי.

חברך במחשבה

דבשו

שלמה אלגרנטי

שלמה נולד ביום 5.3.1953. כניסתו למשפחה היתה מלווה בהרגשת אושר שלנו. שלומי היה ילד נחמד, רזה, גבוה, פנים עגולות, עיניים ירוקות, שער מתולתל עם גומות בלחיו ובסנטרו. סיים את למודיו היסודיים בבית-הספר על-שם יהודה-הלוי ביהוד; בחידון התנ"ך שהתקיים בבית-הספר זכה במקום ראשון. היה ילד רציני. עם שובו הביתה מבית-הספר היה יושב מיד להכין שעוריו. גם הספרים בהם קרא מעידים על רצינותו. למד בבית-הספר התיכון ביהוד, וסיים בהצלחה את המגמה הביולוגית. בשעות הפנאי התמסר לתחביבו: צילום והסרטה.

לזכרו של שלמה ז"ל

שלמה ז"ל הגיע אלינו עם אשראי עצום – חניך מצטיין מחלקתי בסירוגנות. ואכן במשך התקופה הקצרה שהיה עמנו, עד הלקחו מבלי שוב, הצליח שלמה להוכיח עצמו כחייל ממושם, טוב מאד בביצועיו ואהוב על כל חבריו.

שלמה שרת תוך כדי הכרה מלאה של כל צרכי הצבא. למרות הקשיים שנחקל בהם תוך כדי שירותו ביצע את כל המוטל עליו היטב וללא כל חלונה.

מותו הוא אבידה כבדה משוא למשפחתו, לנו לחבריו ולמפקדיו בפלוגה ולצה"ל.

זכרו ילווה אותנו תמיד.

דובי,

מפקד הפלוגה.

לשלמה חברנו, קשה היה לומר לך בשעת הקורס, כי חבר של כולנו היית. כולנו אהבנו אותך כולנו הערכנו אותך. במסעות ובאימונים תמיד הוכחת את עצמך. גם בשעות קשות לא רפו ידיך מלעזור לחבריך. אולי חבריך לא שמו לב כל כך, משום שכל אחד חושב על עצמו בשעת מסע קשה, או אימון מאומץ. אבל אנו המ"כים שמנו תמיד לב מי עוזר לחברו בשעה קשה. ולא היחה פעם שלא היית בין העוזרים לחבריך.

זכרך לא ימוש מאיתנו

מפקד כחתך

אייר תש"ה

אברהם של שמש

אברהם חבור, קשה היה לומר רק, דעת חקלם,
כי חבר של בלילי חיה בלילי אהבה אלעזר, בלילי
חבור אלעזר. בעדלת-באיונות תמיד חלחלה אל דעת,
כי גם בעדלת-קשה אין אנה מוכחאל יפין העדלת-יובק.
אלו חבור לא שמואל כי כן משל של אנה חושב בעדלת
העד קשה, אל אלעזר מאלל על דעת, אלה אל חבורים שמואל
אם ~~חבור~~ מי עלול חבור בעד קשה, לא היה פזם לא
האין אלעזר בין העדלים חבורים.

באם באר חבור נוצלם באחזק קרם חבורים
אל מלכים רחם יותר קשה בין חבורים אכן חבורים
רקורבה שמה לבית ^{החיות} חקלם חבור לא לביתם לא סוף
לגל משל שחבור אלעזר בדר החיות חקלם, אל אלו לא
לחיות רק לאת משל שחבור חיה.

באם בעדלים העדל אלעזר את האהבה

בלילי בדר יפנים אלעזר.

לבית לא יולד מאהב.

הדר מנהם בלם
חבור חבור

15. 4. 92

לכבוד ה' אלהים

האלהים אל אלהים אלה היום,
אלהים אלהים אלהים.
כי אלה היום... אלה
אלה היום אלה היום,
אלה היום אלה היום
אלה היום אלה היום.

האלהים אל אלהים אלה היום
אלהים אלהים אלה היום
אלהים אלהים אלה היום
אלהים אלהים אלה היום

אלה

קונסטנץ

הנהגת המנהל, משרד המבחן, תל אביב, 1958. 10 עמ'.

[illegible]

משה זכור לאילן, המעביר אורח אל אפאל, וסחוב אלקנה,
 אהרם צדק. יצא לאור נגד רב, הפך חיה כדאי. הילח אר
 אלה אקר. רוח פזים מחדשה את הדלים. גשם של מלך.
 רבם של אהרם. "אברהם אב אהרם" הוא ארץ סאל.
 הבורח חיה קצר. שניה אחת, אלא יאר. נפת-אלא קמת. לא
 פזית פה. אל אהרם לא. בקד מפק. צבור הוא פז יסיר
 ארם חטא אהרם פזי חכיק-נקד אהרם.

אם תלמידים אתה יחיד, ותלמידים במחנה יחיד.
אין שניה השני. אין אתה בדרך חלילה. אין אתה במחנה תלמידים
לא במחנה תלמידים. אתה יחיד. אתה תלמיד תלמיד.
...אין אתה תלמיד תלמיד.
אם תלמיד תלמיד.

מחבר: פלא

male /pic

קול מ' 1992

שלמה אלגרנטי ז"ל

הראית מה הלובן
נערי, זה שדה בוכים
דמעותיו הפכו לאבן
אבניו בכו פרחים.

אל תקטוף נערי
יש פרחים שבני חלוף
יש פרחים שעד אינסוף
ושארים.

